

Formanden (S o g s b r o): Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Min Bemærkning skal angaa Flertallets Vædring Nr. 14 til § 31, som jeg har glemt at omtale med et Par Ord, hvad jeg nu har faaet Lov til at rette. Der staar i § 31, som den vedtoges ved anden Behandling: „For samtlige saadanne Anstalter (Evangsarbejdsanstalter), skal der forefindes Reglementer, hvori indeholdes de fornødne Bestemmelser om deres Belæggelse og Benyttelse, om deres Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed overfor Lemmerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe m. m. Et Uddrag af Reglementerne, indeholdende Bestyrelsens Myndighed overfor Lemmerne og disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, samt de disciplinære Straffebestemmelser, ophænges i Anstaltens Lokaler“. Jeg gjorde opmærksom paa, at denne Redaktion er uheldig, fordi der i et kort Stykke 2 Gange nævnes disse Reglementer. Dertil har Flertallet nu ganske vist taget Hensyn i sit Forslag Nr. 14, men Indholdet af Flertallets Forslag bliver efter min Mening ikke saa betryggende som den nuværende § 31. Naar der siges: „et efter disses Myndigheders Støn passende Uddrag“, har man ikke sagt, at Uddraget skal være saaledes, at det fuldt forstaaes af vedkommende Lemmer, hvis Rettigheder og Pligter der er Tale om. Da vi saaledes staa mellem en slet Redaktion, vedtagen ved anden Behandling, og en god Redaktion, der i et Hovedpunkt ikke er betryggende for de paagældende, skal jeg anbefale at forkaste Flertallets Forslag under Nr. 14 og blive staaende ved, hvad der paa dette Punkt er vedtaget ved anden Behandling, trods den uheldige Redaktion

Guld: Da jeg begærede Ordet, havde jeg ventet mig en større og ikke saa fredelig Forhandling, saa at jeg kunde egentlig godt nu frasalde Ordet, da den ærede Ordfører (C. Havn) saa udførlig og instruktivt har udtalt sig om de stillede Vædringsforslag, og den højtærede Minister har udtalt sig om Mindretallets Vædringsforslag. Der er altsaa for mig kun Anledning til at gøre nogle ganske korte Bemærkninger, idet jeg skal søge at undgaa enhver Gentagelse. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 19 til § 35, Spørgsmaalet om Eftergivelse, skal jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) opmærksom paa, at han har gjort sig skyldig i en Fejltagelse, naar han udtalte, at dette Ting

tidligere har sendt et Lovforslag med en Bestemmelse om dette Forhold til Landstinget, hvori man havde vedtaget, at Eftergivelse skulde finde Sted efter 2 Aar. Deri har det ærede Medlem taget fejl; jeg tror ganske sikkert at turde sige, at et saadant Forslag aldrig af dette Ting har været sendt til Landstinget. Derimod vedtog Folketinget i Samlingen 1888—89 omtrent enstemmig, idet kun 3 Stemmer vare derimod, et Forslag, ifølge hvilket Eftergivelse kunde finde Sted efter 5 Aars Forløb, altsaa netop det, som Flertallet nu har foreslaaet igen og har gjort sig noget Haab om at faa det andet Ting til at gaa ind paa. Det maa nemlig erindres, at det andet Ting har aldrig givet sin Tilslutning til en saadan Bestemmelse om tvungen Eftergivelse og ikke en Gang til de 5 Aar. Jeg tror altsaa, at man bør være tilfreds, dersom man opnaar det, man fra alle Sider, ogsaa fra socialdemokratisk Side i 1888—89 vilde være tilfreds med at faa vedtaget, fordi man indsaa Vanfærligheden ved at opnaa noget mere. Jeg siger ingenlunde, at man vilde være absolut tilfreds dermed, thi jeg kender godt de forskellige Ansuelser, der have været, men jeg er overbevist om, at man ikke det Gang ventede at kunne faa vedtaget mere, og det samme maa være Tilfældet nu. Naar der er stillet et Underædringsforslag til Flertallets Forslag, i Følge hvilket man vil hævde den nu bestaaende Stilling med Hensyn til den frivillige Eftergivelsesret, tror jeg ogsaa, man skulde betænke sig meget paa at vedtage dette Mindretalsforslag, thi der er al mulig Grund til at tro, at Forslaget om den tvungne Eftergivelse efter 5 Aar, over for hvilket det andet Ting aldrig har udtalt sig, og over for hvilket man ved, at mange ere villige stemte, har man, hvis man ikke vil vise Smødefommen paa det andet Punkt, efter min Opfattelse ikke Udset til, at faa ind i Loven; man har da ikke Udset til at faa noget ind i Loven med Hensyn til dette Punkt, som dog af mange og ogsaa af mig anses for særdeles vigtigt, thi som Tilstanden for Øjeblikket er, er der paa dette Punkt overordentlig Ubillighed til Stede, idet der er nogle Kommuner, som aldrig eftergive, og andre, som leifindig eftergive og drive Misbrug med deres Eftergivelsesret. Kunde der her stables en lovbunden Regel, vilde det derfor være i alles og først og fremmest i de fattiges Interesse; og det er, hvad Flertallet gør sig noget Haab om at kunne gennemføre; uden at det kan siges med Sikkerhed, jeg kan godt sige, at det er et af de Punkter, hvorom der har været samtale med andre, men der er ikke nogen Sikkerhed. Naar vi nu tro at kunne faa den frivillige Eftergivelse begræn-